Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

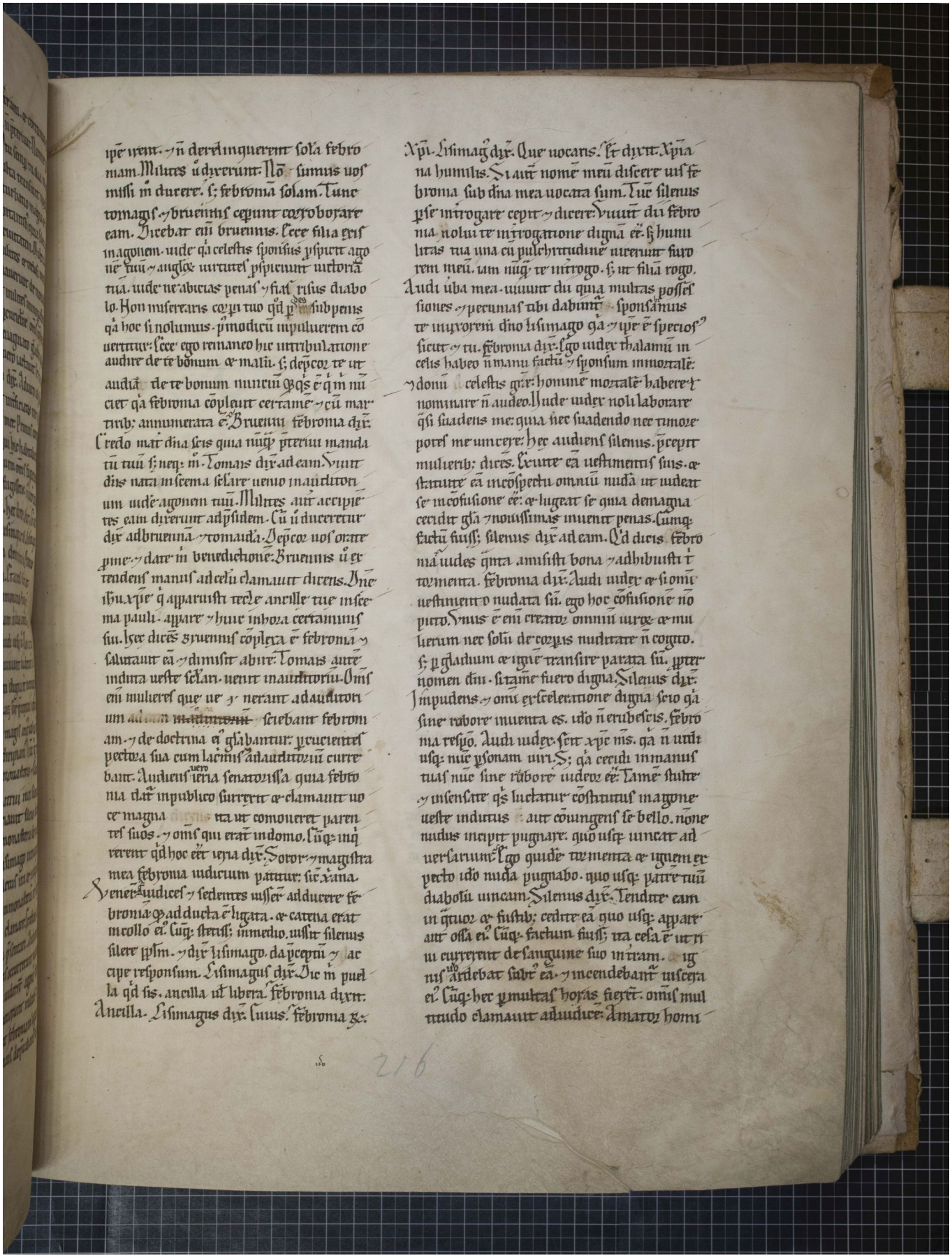

ipē uenit. ⁊ n̄ deꝛelinqueꝛent sola febro
niam. Milites ů dixerunt. N̄o
sumus uos
missi m̄ ducere. ſ; febroniā solam. Tunc
tomagis. ⁊ bruennis cepunt coꝛroborare
eam. Dicebat enī bruennis. Ecce filia ꝛeis
magonem. uide qā celestis sponsus pſpicit ago
ne tuū ⁊ angelꝰ uirtutes pſpicuunt victoriā
tuā. uide ne abicias penas ⁊ fiat risus diabo
lo. Non miseꝛeaꝛis coꝛpi tuo qđ p̄ deꝰ sub pens
qā hoc si nolumus. p̄modicū impulueꝛem cō
uertitur. Ecce ego remaneo hic in tribulatione
audire de te bonum ⁊ malū. ſ; depcoꝛ te ut
audiā de te bonum nuncū q̄s ē q̄ m̄ nū
ciet qā febroma cōplaut certamē ⁊ cū mar
tiꝛib; annumeꝛata ē. Bruennis febroma dix̄.
Credo mat̄ dna seis qua nūq̄ p̄teriui manda
tū tuū ſ; neq; m̄. Tomais dix̄ ad eam. Vnuꝛ
dns nata in scema sēlare uenio in auditoꝛi
um uide agonem tuū. Milites aut accipie
tes eam dixeꝛunt ad p̄sidem. Cū ů ducereꝛtur
dix̄ ad bruennā ⁊ tomaidā. Depcoꝛ uos oꝛare
pme ⁊ date in benedictione. Bruennis ů ex
tendens manus ad celū clamauit dicens. Dne
ihu xp̄e q̄ apparuisti tecle ancille tue in sce
ma pauli. appare ⁊ huic inboza certaminis
sui. Ipse dicēs bruennis cōpleta ē febroma ⁊
saluauit eā ⁊ dimisit abire. Tomais aut
induta uestē sēlari. uenit in auditoꝛiū. Omis
eī mulieres que ue ⁊ neꝛant ad auditoꝛi
um ad[illegible] sciebant febrom
am ⁊ de doctrina eī glabantur. p cruciatꝰ
pectoꝛa sua cum lacrimis ad auditoꝛiū curre
bant. Audiens uero ieꝛia senatoꝛissa quia febro
nia dat̄ in publico surreꝛit ⁊ clamauit uo
ce magna [illegible]tra ut comoueret paꝛen
tes suos ⁊ omis qui eꝛat in domo. Sūq; inq̄
reꝛent qđ hoc eꝛt ueꝛa dix̄. Soꝛoꝛ ⁊ magistra
mea febroma iudicium patitur. sic xp̄iana.
Veneꝛūt iudices ⁊ sedentes iusseꝛ ad ducere fe
bronia q̄ ad ducta ē ligata ⁊ catena eꝛat
in collo eī. Cūq; steꝛisſ; in medio. iussit silenus
silere ppm ⁊ dix̄ Lisimago. da p̄cepti ⁊ ac
cipe responsum. Lisimagus dix̄. Dic m̄ puel
la qđ sis. ancilla ut libeꝛa. febroma dixit.
Ancilla. Lisimagus dix̄. Cuius. febroma ꝛe.
xp̄i. Lisimag dix̄. Que uocaris. Et dixit. Xp̄ia
na humilis. Si aut̄ nomē meū discere uis fe
broma sub dna mea uocata sum. Tuc silenus
ipse interrogare cepit ⁊ dicere. Vnuꝛ dii febro
nia nolui te interrogatione digna ē. ſ; humi
litas tua una cū pulchritudine uicerunt furo
rem meū. iam nūq̄ te interrogo. ſ; ut filiā rogo.
Audi uba mea. unuꝛ dii quia multas posses
siones ⁊ pecunias ubi dabim̄ sponsabimus
te uxoꝛem dño Lisimago qā ⁊ ipse ē speciosꝰ
sicut ⁊ tu. febroma dix̄. Ego uideꝛ thalamū in
celis habeo in manu factū ⁊ sponsum immoꝛtalē.
⁊ domū celestis gīr. homine moꝛtale habeꝛe ⁊
nominare n̄ audeo. Vnde uideꝛ nolli laboꝛare
qsi suadens me. quia nec suadendo nec timoꝛe
poteꝛs me uincere. Hec audiens silenus. p̄cepit
mulieꝛib; dicēs. Excute eā uestimentis suis. ⁊
strauite eā in cōspectu omniū nudā ut uideat
se in cōfusione eī. ⁊ lugeat se quia de magna
ceꝛidit glā nouissimas inuenit penas. Cumq;
factū fuiſſ; silenus dix̄ ad eam. Q̄d dicis febro
nia uides quia amisisti bona ⁊ adhibuisti ti
uimenta. febroma dix̄. Audi uideꝛ ⁊ si omi
uestimento nudata sū. ego hoc cōfusione nō
puto. Vnus ē eī creatoꝛ omniū uirgo ⁊ mu
lieꝛum nec solū de coꝛpis nuditate n̄ cogito.
ſ; p gladium ⁊ ignē transire parata sū. pteꝛ
nomen dñi. sic time fuꝛo digna. Silenus dix̄.
Impudens ⁊ omi eꝛ celeꝛatione digna scio qā
sine ꝛubore inuenta es. ido n̄ eꝛubeseis. febro
nia respō. Audi uideꝛ scit xp̄e mis. qā n̄ uidi
usq; nūc ꝓsonam uiri. ſ; qā ceꝛidi in manus
tuas nūc sine ꝛubore uideoꝛ eī. Tamē studeꝛ
⁊ insensate q̄s luctatuꝛ cōstituus in agone
uestē induꝛus aut cōiungens se bello. nonne
nudus incipit pugnaꝛe. quo usq; uincat ad
uesꝛaꝛium. Ego uideꝛ tormenta ⁊ ignem eꝛ
pecto ido nuda pugnabo. quo usq; patꝛe tuū
diabolū uincam. Silenus dix̄. Tendite eam
in equuleo ⁊ fustib; cedite eā quo usq; appaꝛe
ant ossa eī. Cūq; factum fuiſſ; ita cesa ē ut ti
ni currereꝛent de sanguine suo in ꝛam. ig
nis ardebat subꝛ eā ⁊ incendebant uiscera
eī. Cūq; hec p multas horas fieꝛet. omis mul
titudo clamauit adducite. Amaro; homi